N°. 453. DE GRONDWET. 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

WOENSDAG 8 NOVEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon, Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

Verpligte amortisatie.

IV.

Wij hebben vier groote voordeelen aangewezen, die ten gevolge zullen zijn van deze verpligte amortisatie:

1o. dat de uitgaven jaarlijks f 500,009 hooger zullen zijn;

2o. dat de gelden, door de Staten-Generaal bij de begrooting toegestaan voor *renten*, zullen gebruikt worden tot *aankoop van schuld;*

3o. dat er *besparing* van moeite zal zijn voor de Staten-Generaal;

4o. dat vermindering van lasten *duurzaam* bemoeijelijkt wordt.

Mogelijk zal een verder onderzoek ons nog meerdere voordeelen doen kennen.

De Minister is verpligt de renten van het fonds der muntbiljetten, tot een bedrag van f 500,009, aan te wenden tot uitdelging van nationale schuld, voor zoo verre die renten niet mogten zijn uitgegeven, na afloop van elk dienstjaar, of zooveel vroeger als dit met zekerheid zal kunnen geschieden.

Tot uitdelging van nationale schuld. Toen de eerste wet tot uitdelging van schuld in 1851 werd ingediend, strekte het voorstel tot inkoop van 4 pcts. nationale schuld. Op aandrang van alle de afdeelingen der Kamer, werd het uitgebreid ook tot inkoop van 2½ en 3 pcts. [illegible] de wet moest bepalen, welke soort van schuld zou ingekocht worden, werd door niemand betwijfeld. De heer VAN HALL sprak uitvoerig in dien geest; ook het toenmalig Ministerie was van die meening, en zoo werd dan ook later, in de wetten van 22 April 1852 en van 20 December 1852, uitdrukkelijk bepaald, dat 2½, 3 en 4 pcts. nationale schuld, dat schuldbekentenissen van het Amortisatie Syndicaat en schuldbrieven, voortgesproten uit leeningen voor wegen, zouden mogen worden ingekocht.

Tot nog toe was het tegenwoordig Ministerie dat stelsel ook toegedaan, blijkens de wetten van 23 Dec. 1853 en van 10 April 1854, en, men lette wel op, dat het *toen* telkens gold eene uitdelging van schuld, waarvoor de gelden bij de wet werden toegestaan voor die *bestemming* en voor *eene enkele maal.*

Nu wordt onbepaalde volmagt gegeven, om, gedurende een onbepaalden tijd, zoolang het fonds voor de muntbiljetten bestaat, de voor *renten toegestane* sommen, jaar op jaar, te *gebruiken tot uitdelging van nationale schuld;* maar welke soort van schuld: daarover bewaart het ontwerp een veelbeteekenend stilzwijgen. Het zal dus geheel van de zienswijze van den Minister afhangen, of er 2½, 3 of 4 pct. Werkelijke Schuld, dan wel schuldbekentenissen van het Amortisatie-Syndicaat, of obligatiën ten laste van 's Rijks overzeesche bezittingen, zullen ingekocht worden; wat meer is, de Minister zal gewone, tontinen en domein-lijfrenten kunnen afkoopen; ja zelfs geldleeningen voor wegen kunnen afdoen, en dat alles op de wijze en tot den prijs, dien hij zal goedvinden te besteden; hij heeft onbepaalde magtiging, zonder aan iets gebonden te zijn. Hij kan, des noods, de geheele som tot inkoop van 4 pct. Werkelijke Schuld besteden, 't geen zeker het hoofd van het Ministerie, den heer VAN HALL, die daar steeds zoo tegen geijverd heeft, zeer zou bevallen.

Ziedaar het antwoord op de vraag: wat zal de Minister moeten doen?

Maar wij vergeten, dat, indien bij vroegere amortisatie, die vrijwillig en telkens voor ééns werd toegestaan, al die voorzorgen en beperkingen *noodig* waren, die natuurlijk geheel overbodig moeten geacht worden, bij verpligte amortisatie, die, wie weet hoe vele honderd jaren lang zal kunnen voortduren, bij de wet is voorgeschreven, zonder verdere medewerking der Staten-Generaal. Het schijnt volkomen *rationeel*, den tegenwoordigen en alle volgende Ministers van Financiën de handen geheel vrij te laten.

Er is echter toch nog eene beperking, zal men zeggen: de Minister is verpligt, die renten tot schulddelging aan te wenden, *voor zoover zij niet mogten zijn uitgegeven.*

Wij erkennen, het schijnt eene beperking; maar dan toch alleen voor zoover de hoegrootheid der te besteden som betreft, geenszins wat de soort van schuld, of de wijze en voorwaarden, waarop ze ingekocht wordt, aangaat. Maar ook die beperking is schijn: het is toch volstrekt ondenkbaar, dat de Nederlandsche bank, als agent van 's Rijks schatkist, niet ten allen tijde genoegzame gelden in kas zou hebben, om de ter verzilvering aangeboden muntbilletten in te wisselen.

Na afloop van elk dienstjaar, of zooveel vroeger als dit met zekerheid zal kunnen geschieden, is de Minister verpligt die renten tot uitdelging van schuld aan te wenden.

Mogt, hetgeen wij zoo even zeiden, dat die renten nimmer ten gevolge der verzilvering zullen behoeven uitgegeven te worden, nog aan twijfel onderhevig zijn: deze woorden bevestigen de juistheid van ons beweren.

De Minister zelf onderstelt, dat daaromtrent *zekerheid* zal kunnen bestaan vóór den afloop van het dienstjaar, dat is vóór den 31 Dec. van elk jaar.

Maar wanneer zal men die zekerheid hebben? Ons antwoord is: *op den eersten dag van elk jaar*; en wij vreezen niet, dat de Minister, of eenig ander deskundige ons zal tegenspreken. Mogt het toch gebeuren, dat muntbiljetten ter verzilvering worden aangeboden, en dat er bij de Nederlandsche bank, als agent van 's Rijks schatkist, daarvoor geene gelden beschikbaar waren, gelooft de Minister niet, dat dan de eenvoudige herinnering aan de Nederlandsche bank, dat hare bankbiljetten *geen wettig betaalmiddel zijn*, voldoende zou wezen, om haar de noodige gelden met de meeste bereidwilligheid uit eigen fondsen te doen voorschieten? Mogt ook dit niet baten, gelooft de Minister, dat dan eene andere zeer eenvoudige herinnering, dat, namelijk *haar octrooi met* 1864 *eindigt*, de Nederlandsche bank niet zeer inschikkelijk en behulpzaam zou maken?

Wij herhalen met volkomen vertrouwen: de zekerheid, dat in den loop van het jaar, het niet noodig zal zijn inschrijvingen van het Fonds te beleenen, om de gelden voor verzilvering der muntbiljetten te vinden, zal reeds op den eersten dag van elk jaar bestaan, en de tegenwoordige zoowel als alle volgende Ministers zullen dus *verpligt* zijn om, naar mate de renten van het Fonds der muntbiljetten verschijnen, het bedrag er van dadelijk tot uitdelging van schuld te besteden.

Men zegge niet: er bestaat toch altijd mogelijkheid om er op terug te komen, de bestemming kan later bij eene nieuwe wet veranderd worden. In gewone gevallen is dit volkomen waar, doch hier geldt het eene bepaling omtrent de nationale schuld; de schuldeischers van den staat zullen beweren, dat zij op die jaarlijksche verpligte amortisatie *een verkregen regt* hebben, en het Nederlandsche volk weet, bij ondervinding, wat het zegt wanneer van verkregen regten, vooral van verkregen regten in verband met de openbare schuld sprake is, om niet in te zien, dat deze wet, eens aangenomen, het zoo goed als onmogelijk zal zijn, aan die renten later eene andere bestemming te geven.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Van alle zijden worden de gister medegedeelde bijzonderheden omtrent den strijd van den 25 en 26 nader toegelicht. De voorname punten, waarop thans de aandacht gevestigd is, zijn de rapporten van den generaal Canrobert en den vice-admiraal Hamelin, omtrent het bombardement van den 17. Algemeen houdt men het er voor, dat die stukken slechts te beschouwen zijn als voorloopige mededeelingen, gedaan op een oogenblik toen de strijd van dien dag nog niet ten einde was, en men dus met geene genoegzame juistheid de uitkomst kon bekend maken. De genoemde legerhoofden hebben dan ook nadere mededeelingen gedaan, die meer in bijzonderheden treden. Zij bevestigen voor het grootste gedeelte de depêches en correspondentiën van verschillende zijden door ons reeds medegedeeld, zoo als: het springen van kruidmagazijnen van beide strijdende partijen, de vernieling van batterijen enz. De toon van deze verslagen is kalm en waardig. Te vergeefs is daarin een ijdel snoeven te zoeken. Zij zijn ontdaan van alle opsmukking en niet gekleurd door het penseel der partijdigheid. De generaal Canrobert verbergt niet de geestkracht en den moed, welke door zijne tegenpartij zijn aan den dag gelegd. «De vesting,» zegt hij, «heeft meer tegenstand geboden, dan men verwacht had.» Het verdient inderdaad lof, wanneer legerhoofden niet aarzelen de dapperheid van den vijand te erkennen. Prins Menchikoff, van zijne zijde, volgt dezelfde gedragslijn. Ook hij heeft in de laatste dagen meermalen bekend, voor zooverre zulks van een legerhoofd was te verwachten, dat de geallieerden heftigen tegenstand boden, dat zij met bewonderenswaardigen moed streden. Zijne depêches waren vol hoop op de zege der Russische wapenen, en niettemin schroomde hij niet de nederlagen en verliezen van zijn leger bekend te stellen. Volgens het rapport van den admiraal Hamelin zou het verlies van het Fransche eskader 30 dooden en 179 gekwetsen bedragen. Omtrent het verlies van het Engelsche leger is nog niets met zekerheid bekend.

Wat betreft de gebeurtenissen van den 25 en 26 Oct.: de daaromtrent bekend geworden bijzonderheden komen op het volgende neder:

De generaal Liprandi behaalde in den strijd van den 25, aanvankelijk, eene overwinning door de vermeestering der redoutes, welke de Turken hadden opgeworpen en het terugslaan der Engelsche ligte kavallerie, die den Turken ter hulpe was gesneld; maar toen de generaal naar het Engelsche kamp wilde voorwaarts rukken en hij zich tegenover de zware kavallerie en eene divisie van het Fransche leger bevond, veranderden de zaken geheel van gedaante: behalve dat hij genoodzaakt was terug te trekken, verloor hij ook een gedeelte van het terrein, dat hij, den vorigen dag, veroverd had.

Den volgenden dag, den 26, werd een hernieuwde uitval tegen de stellingen van de belegeraars met even goed geluk afgeweerd; maar uit al hetgeen is bekend geworden blijkt niettemin, dat de generaal Liprandi in het bezit gebleven is van twee forten of redoutes, die hij den 25 vermeesterd had.

Die omstandigheid verklaart ook eene zinsnede der depêche van prins Menchikoff, onder dagteekening van 15/27 des avonds, waarin gezegd werd: «De vijand heeft niets tegen den generaal Liprandi ondernomen.» De zin van deze woorden is nog al duister, en van daar dan ook dat men zich deswege in allerlei gissingen heeft verdiept. Hoe toch, vroeg men, was het te verklaren, dat de generaal Liprandi, die den 25 nog offensief te werk ging, nu eensklaps eene defensieve houding aannam? Na de wetenschap, die men later verkregen heeft, schijnt het nu echter, dat Prins Menschikoff in zijne depêche eeniglijk wilde te kennen geven, dat de vijand den 27 nog geene poging gedaan had om de twee Turksche redoutes te hernemen, waarvan wij zoo even gewag gemaakt hebben; en dat zij nog in het ongestoord bezit der Russen waren.

Het verdient opmerking, dat verschillende Russische mededeelingen, welke het Westen bekend maakten met de overwinningen van generaal Liprandi, den 25 behaald, met geen enkel woord gewag maken van het gebeurde op den 26; en niet zonder grond meent men daaruit te mogen afleiden, dat de nederlaag van den generaal op dien dag volkomen was, en zulks wordt dan ook bevestigd door de verschillende telegrafische depêches uit de Krim ontvangen. Nu wordt wel in eene depêche uit Weenen van den 4den des avonds gemeld, dat de geallieerden een vruchteloozen aanval op het korps van generaal Liprandi ondernomen hebben; maar wij vragen — en naar wij meenen niet ten onregte — indien dit feit waar is, waarom heeft prins Menschikoff dan daarvan geene melding gemaakt in zijne depêche van den 29sten? Integendeel, werd toch van zijne zijde gemeld, dat van den 26sten tot op dien dag, geene verandering was gekomen in de wederzijdsche stellingen der beide partijen, en dat er niets anders was voorgevallen dan de geregelde voortzetting der belegeringswerken en van het bombardement. De depêche, waarvan wij straks gesproken hebben, moet derhalve onjuist zijn.

Binnen kort ziet men belangrijke mededeelingen te gemoet omtrent de twee eerste dagen van het bombardement en depêches, die de ontknooping van dit groote militaire drama zullen behelzen.

Te Konstantinopel had men geene latere berigten uit de

Krim, dan tot 20 dezer. Verschillende dagbladen hebben eene depêche medegedeeld, welke te Marseille door de *Ganges* zou zijn aangebragt. Later is echter gebleken, dat zij van allen grond ontbloot is. Het geldt daarin niet meer of minder dan een opstand te Sebastopol, waarbij 500 inwoners zouden zijn gedood. De Polen, deze gelegenheid aangrijpende, zouden zich naar het kamp van de geallieerden begeven hebben, waar men hen, denkende dat er een uitval gedaan werd, met een hevig vuur ontving.

Dit alles zou vóór den 26 moeten hebben plaats gehad, terwijl de *Moniteur*, die gister tijdingen van dien dag mededeelt, daarvan niets schijnt te weten. Wij houden deze geheele zaak dan ook voor een vertelsel, en onthouden ons van de mededeeling der depêches, waarin dat fabeltje wordt opgedischt. Wat meer de aandacht verdient zijn bijzonderheden omtrent het plan van inneming der vesting. De generaals Canrobert en Raglan schijnen voornemens te zijn om de stad te vermeesteren, zonder zich aan groote verliezen bloot te stellen. In wel onderrigte kringen verzekert men, dat zij Sebastopol, zijne versterkingen en vloot, zonder storm te loopen, zouden nemen. De geheele inneming zou slechts het werk der artillerie zijn.

De plaatselijke gesteldheid veroorlooft niet de stad te sparen, welke geheel van hout gebouwd is, en men ijst bij de gedachte aan de jammeren, waaraan die ongelukkige bevolking is blootgesteld. Men kan het thans als genoegzaam zeker beschouwen, dat de bevelhebbers de burgelijke bewoners in de gelegenheid stellen, de stad te verlaten en overigens die maatregelen nemen, welke de menschlievendheid gebiedend vordert. Zoo veroorlooft men ook reeds sedert eenige dagen aan de vrouwen en kinderen om water te komen putten uit de waterbakken, die zich buiten de stad bevinden. Volgens het zeggen van spionnen en deserteurs moet de bezetting van Sebastopol vele ontberingen verduren, en vooral moet zij veel gebrek aan water hebben, daar de kanalen, die het water in de stad leiden, verstopt zijn.

Het plan van generaal Canrobert is gemakkelijk te verklaren. Vooreerst zal de inneming van Sebastopol den strijd niet ten einde brengen; want het leger van prins Menchikoff wordt gaandeweg grooter, daar hij dagelijks versterking uit Rusland bekomt. Een andere slag is daarom allerwaarschijnlijkst, en het is dus, ook afgescheiden van het menschlievend oogpunt, raadzaam, zoo veel mogelijk, menschenlevens te sparen. In de tweede plaats, alle rapporten zijn het daaromtrent eens: de forten zijn ondermijnd; en daarom zal men, zoo de stad zich niet overgeeft, slechts de puinhoopen van Sebastopol vermeesteren. Onnoodig, ja ongeraden zou het dus zijn om, met zulk een doel voor oogen, het leven van zoo vele dapperen op de waagschaal te stellen. Het beste middel, in dezen stand van zaken, is, de artillerie zijn vernielings-werk te doen voortzetten.

Volgens het *Journal de Constantinople*, zou te Sebastopol een hospitaal opgerigt worden, waartoe de heer Levy met een talrijk personeel uit Frankrijk naar de Krim is gezonden. Over het algemeen mag het als een verblijdend verschijnsel worden aangemerkt, wanneer, te midden van het geweld des oorlogs en bij de verwoesting, welke zij aanrigt, de menschenliefde zich openbaart in de zucht, om, zoo veel mogelijk, menschenlevens te sparen, zoo door het inrigten van een goeden gezondheidsdienst als in het plan van den oorlog zelf.

Uit Weenen wordt gewag gemaakt van een brief van den Koning van Pruissen aan den Keizer van Oostenrijk, welke brief aan dien vorst zou ter hand gesteld zijn door graaf Arnim, zaakgelastigde van Pruissen bij het hof van Weenen. Hoewel dit berigt van eene geloofwaardige zijde herkomstig is, deelen wij het niet dan onder voorbehoud mede, nadat de ondervinding zoo dikwerf geleerd heeft hoe behoedzaam men tegenwoordig moet zijn om aan berigten geloof te hechten. Alléén achten wij 't niet van belang ontbloot mede te deelen, dat koning Frederik Wilhelm IV in gemelden brief zijn hartelijken wensch zou te kennen geven, om eene volmaakte overeenstemming tusschen Oostenrijk en Pruissen tot stand gebragt te zien, omtrent de groote vraag van den dag.

Wij hebben onzen lezers reeds bijzonderheden medegedeeld omtrent het geschil, dat er gerezen is tusschen Frankrijk en de Vereenigde Staten over de weigering van Frankrijk om den heer Soulé in dat land te laten. Eenige Engelsche dagbladen melden, dat de zaak is bijgelegd, dewijl het kabinet der Tuilerien zijne weigering zou ingetrokken hebben. Wij gelooven echter, dat dit wat voorbarig is.

Dat het Fransche gouvernement den heer Soulé veroorlooft, Frankrijk *door te trekken* ten einde zich naar zijn post in Spanje te begeven, is mogelijk; maar wij onderstellen, dat dit geschied is, onder voorwaarde, dat heer Soulé geen verblijf zou mogen houden op het Fransche grondgebied; en nu is de vraag of het ministerie der Vereenigde Staten, deze transactie zal aannemen dan wel of zij de gestelde voorwaarde zal beschouwen zoo niet als middellijk dan toch onmiddellijk gelijk staande met het verbod om Frankrijk door te trekken. Het is toch niet te ontkennen dat in dien zin het verbod om te verblijven dezelfde beteekenis heeft als dat om door te trekken. Men zal verder de gebeurtenissen afwachten en zijn oordeel opschorten moeten tot dat de zaak geheel vereffend is.

Uit Bern wordt gemeld, dat tengevolge der zegepralen, welke door de beide ultra-radicale partijen, welke met elkander verbonden waren, en de ultramontanen bij al de verkiezingen van het kanton Tessin voor den nationalen Zwitserschen raad zijn behaald, de staatsraad van dat kanton (uitvoerende magt) op den 2den dezer en corps zijn ontslag heeft ingediend. De groote raad (kantonnale vertegenwoordiging) is, tegen den 15 bijeengeroepen, ten einde een nieuwen staadsraad te benoemen.

Men had eerst gemeld, dat de heeren Francini en Pioda, beide leden van den bondsraad (uitvoerende magt van den bond) en candidaten van de regeringspartij in een der beiden kiesdistricten van Tessin waren overwonnen door de kandidaten van de vereenigde oppossitie. Later werd dit feit tegengesproken en hunne verkiezing vermeld. Maar uit de ontslag-neming van den staadsraad naar aanleiding der zegepraal van de oppositie is het thans duidelijk, dat het tweede berigt onjuist was en dat de heeren Francini en Pioda dus niet gekozen zijn.

Uithoofde van het gewigt der tegenwoordige omstandigheden zal de Bonds-commissaris te Tessin, de kolonel Bourgeois, onmiddellijk naar zijn post terugkeeren.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN DINGSDAG 7 NOVEMBER.

De Kamer heeft heden middag ten 2 ure hare werkzaamheden hervat.

Zijn ingekomen de volgende ontwerpen van wet: 1°. tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het algemeen pensioenfonds voor 1855; 2°. 11 ontwerpen tot bekrachtiging van provinciale belastingen; 3°. tot vermindering der regten van invoer van granen en andere levensbehoeften; 4°. houdende nadere bepalingen nopens de kosten der huizen van bewaring; 5°. betreffende de loodsdienst; 6°.—7°. twee ontwerpen nopens den aankoop van schuld; 8°. betreffende de onteigening van perceelen tot uitbreiding van het station voor den Rijnspoorweg te Arnhem; 9°. tot regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot van 1852; en 10°. tot afschaffing der regten van uitvoer van gemunt goud en zilver in Indie. — Al deze ontwerpen worden naar de afdeelingen verzonden.

Is ingekomen eene missive van de heeren van Hoëvell, Jespers, van Bosse, Westerhoff en Thorbecke, houdende voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen.

De heer VAN HOËVELL zegt, dat bij het voorstel is gevoegd eene Memorie van Toelichting. Het voorstel staat in naauw verband met de begrootting en het is dus wenschelijk, dat dit voorstel spoedig in de sectiën worde onderzocht. Dit voorstel zal worden gedrukt, rondgedeeld en verzonden naar de afdeelingen.

De VOORZITTER deelt mede, dat er velerlei adressen en boekwerken zijn ingekomen, welke of ter griffie zullen worden nedergelegd of in de boekerij der Kamer geplaatst.

De Vergadering is daarna gescheiden.

Voorstel van Wet, ingediend door de heeren van Hoëvell, Jespers, van Bosse, Westerhoff en Thorbecke, houdende afschaffing van de accijnsen op den turf en op de steenkolen.

Wij WILLEM III bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat de afschaffing van de accijnsen op den turf en op de steenkolen in het algemeen belang wenschelijk is.

Zoo is het dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. Met den 1sten April 1855, worden buiten werking gesteld, behoudens het bepaalde in art. 2, 9 en 10 dezer Wet:

a. de Wet van 26 December 1833 (Staatsblad n°. 72);
b. de Wet van 30 December 1839 (Staatsblad n°. 56);
c. de Wet van 30 December 1839 (Staatsblad n°. 57);
d. de Wet van 26 December 1833 (Staatsblad n°. 73);
e. de Wet van 23 December 1837 (Staatsblad n°. 75);
f. Art. 1 der Wet van 22 December 1835 (Staatsblad n°. 38);
g. Art. 3 a 4 der Wet van 30 December 1840 (Staatsblad n°. 95).

§ 1. *Bepalingen betreffende den afpeil van den turf in de veenderijen.*

Art. 2. De artikelen 5, 6 en 7 der Wet van 30 December 1836 (Staatsblad n°. 56) in verband met art. 31 der Wet van 29 December 1833 (Staatsblad n°. 72), alsmede de artikelen 33, 34, 35 en 36 der Wet van 30 December 1839 (Staatsblad n°. 57) blijven in kracht, voor zoo ver daarvan in de hierna volgende bepalingen niet wordt afgeweken.

Zij gelden zoowel ten aanzien der vereffening en aanzuivering van de rekeningen met de veenlieden tot en met 1 Januarij 1855 geopend, als ten aanzien van de opgaven in de peilingen in art. 4 en 5 dezer Wet vermeld.

Art. 3. De rekeningen met de veenlieden op den 1 Januarij 1855 geopend, worden met den 31sten Maart 1852 afgesloten.

De aanzuivering der rekeningen geschiedt vóór den 30sten September 1855.

Art. 4. Vóór middernacht van den 31 Maart 1855, moet de veenman bij den ontvanger eene opgave inleveren van den voorraad turf, herkomstig van de verveeningen van 1854 en vroegere jaren, die op den 31sten Maart 1855 in zijne veenderijen en daartoe behoorende schuren en bergplaatsen voorhanden is.

Art. 5. De peiling van dien voorraad moet vóór den [illegible] Mei 1855 zijn afgeloopen.

De bevonden voorraad wordt op de rekening van 185[illegible] geschreven.

Art. 6. Indien een veenman geen genoegen neemt [illegible] den uitslag der peiling, is hij gehouden zich deswege binnen vier-en-twintig uren na den afloop der peiling schriftelijk aan den ontvanger te verklaren, ten einde, [illegible] verwijld, eene herpeiling te doen plaats hebben.

Art. 7. Aan den veenman, die na den 31sten Maart [illegible] turf verlangt te vervoeren uit zijne veenderij of de daartoe behoorende schuren of bergplaatsen, zoolang de peiling [illegible] art. 5 vermeld, nog niet is afgeloopen, wordt op [illegible] aanvrage, door den ontvanger, onder wiens kantoor [illegible] plaats van uitslag behoort, kosteloos een bewijs van uitslag uitgereikt, volgens het model bij deze Wet gevoegd.

Nadat dit bewijs ten kantore van de afgifte is terug[illegible]men, voorzien van eene verklaring van 's Rijks ambtenaren nopens hunne bevinding, wordt de daarin uitgedrukte hoeveelheid naar die bevinding, in rekening gebragt bij [illegible] vergelijking van de juistheid der gedane aangifte met [illegible] uitkomsten der peiling.

Art. 8. Geen turf mag na den 31sten Maart 1855 [illegible] eene veenderij of in de daartoe behoorende schuren en [illegible] plaatsen, worden ingeslagen, noch in de veenderijen [illegible] de eene plaats naar de andere worden overgebragt, zoolang de peiling niet geheel is afgeloopen, op verbeurte eene boete van *vijf honderd* gulden.

Art. 9. Tot het doen van verveeningen vóór den 1 [illegible] 1855 wordt een consent vereischt, op den voet van [illegible] 7 en 8 der wet van 26 December 1833 (Staatsblad n°. [illegible]) of van art. 5 en 9 der wet van 30 December 1839 (Staatsblad n°. 57).

Verzuim hiervan is strafbaar volgens de bepalingen [illegible] die artikelen.

Art. 10. De turf op de consenten in het vorig artikel vermeld, geveend, wordt niet op rekening gebragt. Hij [illegible] in de veenderijen geheel van den ouden turf afgezonderd worden gehouden, zoolang de peiling niet geheel is [illegible]loopen.

Art. 11. Overtreding van het bepaalde in de tw[illegible] zinsnede van het voorgaand artikel wordt gestraft met [illegible] boete van vijf honderd gulden.

Dezelfde boete verbeurt de veenman, die turf, na den [illegible] Maart 1855 geveend, onder den ouden turf vermengt [illegible] den geheelen afloop der peiling, of die, ter aflevering [illegible] den nieuwen turf, zich voorzien heeft van billetten [illegible] de aflevering van den ouden turf.

§ 2. *Bepalingen betreffende den afpeil van de steen[illegible] in de magazijnen van handelaren, die eene rekening van crediet op termijnen hebben.*

Art. 12. Na den 31sten Maart 1855 heeft eene p[illegible] plaats van den voorraad schaalkolen, maatkolen en s[illegible] voorhanden bij de handelaren, die voor den accijns [illegible] voorwerpen eene rekening van crediet op termijnen [illegible] administratie van 's Rijks belastingen geopend hebben.

Die peiling moot vóór den 15den April 1855 af[illegible]pen zijn.

Art. 13. De termijnen van crediet, vervallende [illegible] Maart 1855, worden naar de uitkomsten van die pe[illegible] op de rekening afgeschreven.

Bevinding van eene grootere hoeveelheid schaalko[illegible] maatkolen of sintels, dan waarvoor de rekening des [illegible]delaars nog onaangezuiverd staat, geeft nimmer aans[illegible] op teruggave van accijns.

Art. 14. De handelaars in art. 12 bedoeld, zijn geh[illegible] vóór middernacht van den 31 Maart 1855, eene sch[illegible]lijke opgave van den voorraad schaalkolen, maatkolen [illegible] sintels in hunne pakhuizen en bergplaatsen aanwezig [illegible] leveren bij den ontvanger der gemeente, waar die [illegible]huizen en bergplaatsen gelegen zijn. Die opgave b[illegible] eene juiste vermelding van de ligging, de wijk e[illegible] nommer der pakhuizen en bergplaatsen, en van de [illegible]veelheid schaalkolen maatkolen en sintels, in elk d[illegible] voorhanden.

Van deze aangifte geeft de ontvanger een bewijs va[illegible]vangst aan den aangever.

Art. 15. De handelaar, die op het tijdstip in het [illegible] art. vermeld, geene opgave heeft gedaan, wordt g[illegible] geenen voorraad voorhanden te hebben.

Art 16. De aangever wordt uiterlijk 24 uren v[illegible] aanvang der peiling, door den ontvanger uitgenoo[illegible] de peiling tegenwoordig te zijn, of wel zich daa[illegible] iemand van zijnentwege te doen vertegenwoordigen[illegible]

Voldoet de aangever niet aan die uitnoodiging, da[illegible] hij gerekend in de uitkomst der peilingen te hebb[illegible] rust.

Onmiddellijk na den afloop der peiling wordt [illegible] komst aan den aangever of zijnen vertegenwoordiger [illegible] gedeeld.

Art. 17. Indien de handelaar, bij de peiling [illegible] of vertegenwoordigd geweest zijnde, met den uitslag [illegible] peiling geen genoegen neemt, hetzij zijne bezwaren [illegible] vinding der hoeveelheid of die van de soort der steenkolen betreffen, is hij verpligt zich deswege schriftelijk aan [illegible] ontvanger te verklaren, binnen vier-en-twintig uren [illegible] hij van de uitkomst kennis heeft gekregen, ten einde [illegible] middellijk eene herpeiling te doen plaats hebben.

Art. 18. Indien de aangifte in art. 14 vermeld, [illegible] grootere hoeveelheid, hetzij van schaalkolen, hetzij [illegible] maatkolen, hetzij van sintels bevat, dan bij de peiling bevonden wordt, en indien het verschil grooter is dan *één tiende* van de aangegeven hoeveelheden, ver[illegible] aangever in eene boete van den vijf dubbelen [illegible]

opcenten, zooals als die op 31 Maart 1855 verschuldigd ..., berekend over het minder bevondene.

Art. 19. De deuren en andere ingangen van de pakhuizen andere bergplaatsen, die volgens art. 14 zijn aangewezen, worden na de aangifte door de administratie, doch ten koste der aangevers, van sloten voorzien; de sleutels daarvan onder berusting van den ontvanger blijven.

Dadelijk na afloop van de peiling, indien de handelaar met de uitkomst heeft genoegen genomen, of na de herpeiling indien die gevorderd werd, of eindelijk na het verstrijken van den termijn in art. 17 gesteld, indien de handelaar geene herpeiling heeft gevorderd, worden die sloten weggenomen.

Art. 20. Indien een pakhuis of eene bergplaats niet voor behoorlijke afsluiting vatbaar is, wordt zij, ten koste van den handelaar, door de administratie onder bewaking gesteld tot op de tijdstippen in de tweede zinsnede van het vorig artikel aangewezen.

Art. 21. Uitslag uit aangegevene pakhuizen of bergplaatsen mag vóór den afloop der peiling, niet plaats vinden in mindere hoeveelheid dan van 1600 ponden schaalkolen, of van 20 mudden maatkolen of sintels.

Aan den handelaar, die uit zoodanige pakhuizen of bergplaatsen uitslaan wil, wordt, op zijne aanvrage, door den ontvanger der gemeente, waar het pakhuis of de bergplaats gelegen is, kosteloos een bewijs van uitslag uitgereikt, volgens het model bij deze wet gevoegd.

Dit bewijs wordt, bij den uitslag, door 's Rijks ambtenaren afgeteekend en ingetrokken en wordt de daarin uitgedrukte hoeveelheid, naar de bevinding der ambtenaren in rekening gebragt bij de vergelijking van de juistheid der aangifte met de uitkomsten van de peiling.

Art. 22. In de pakhuizen of bergplaatsen, die aangegeven zijn, mag geen inslag van steenkolen of sintels plaats hebben vóór den geheelen afloop der peiling, op verbeurte eener boete van ƒ 500.

§ 3. *Algemeene bepaling.*

Art. 23. De kohieren van den aanslag in de administratie der accijnsen op turf en op steenkolen in het hertogdom Limburg, voor 1855, worden niet verder dan over de drie eerste maanden van dat jaar ingevorderd.

Art. 24. Het invoerregt op den turf wordt afgeschaft. Lasten en bevelen.

MODEL, *behoorende bij art. 7 der wet.*

TURF.

Bewijs van uitslag.

(a) veenman te , heeft aangegeven den 1855, des $\frac{\text{voor}}{\text{na}}$middags ten ure, uit de (b) , gelegen te , te zullen laan tonnen turf, soort, klasse, afkomstig de verveening van 1854 of vroeger, om die te vervoeren naar , met het $\frac{\text{voer}}{\text{vaar}}$tuig (c) , ... (d) ; zullende de inlading plaats hebben 1855, des $\frac{\text{voor}}{\text{na}}$middags tusschen en

Afgegeven te , den 1855.

De Ontvanger (of zijn gemagtigde).

(a) Naam van den veenman. (b) Veenderij, schuur of werkplaats. (c) Wanneer de vervoer plaats heeft met een vaartuig, den naam daarvan in te vullen. (d) Naam van den schipper of voerman.

MODEL, *behoorende bij art. 21 der wet.*

STEENKOLEN.

Bewijs van uitslag.

(a) handelaar in steenkolen te heeft aangegeven op den 1855, des $\frac{\text{voor}}{\text{na}}$middags ten ure, uit zijne (b) , gelegen te (b) , te zullen uitslaan (c)

Afgegeven te , den 1855.

De Ontvanger (of zijn gemagtigde).

(a) Naam van den handelaar. (b) Pakhuis of bergplaats, met opgave van wijk en nommer. (c) Hoeveelheid en soort van steenkolen, of hoeveelheid sintels.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De belangrijke vraag of eene vermindering van belastingen al dan niet mogelijk en wenschelijk is, doet zich in deze zitting van de Staten-Generaal in een ander licht voor dan in de vorige.

Het voorstel tot afschaffing van belastingen, in 1853 door eenige leden der Tweede Kamer gedaan, werd niet zonder eenige hevigheid bestreden, gedeeltelijk op gronden aan het ontwerp vreemd, gedeeltelijk op gronden aan den staat onzer financien, aan den algemeenen staatkundigen toestand van ons werelddeel ontleend. Met de keuze eindelijk van het middel, waarvan de afschaffing werd voorgedragen, konden velen zich niet vereenigen.

Dit jaar is het de Regering zelve, die eene vermindering van belastingen voorslaat, daarbij geheel terugkomende van de bezwaren door haar in 1853 gemaakt omtrent den algemeenen staat onzer finantien en den staatkundigen toestand van Europa — welke laatsten haar eene vermindering der inkomsten van den staat nog in Februarij 1854 onverantwoordelijk deden noemen.

Zeker is hierin wel het onwederlegbare bewijs gelegen, dat de Regering zich thans geheel vereenigt met de beschouwingen omtrent den toestand van en de vooruitzigten omtrent onze geldmiddelen, in het vorig jaar door de leden die een voorstel tot afschaffing van belasting deden, geleverd; — een onwederlegbaar bewijs dat zij er geen bezwaar in ziet verder te gaan dan toen door deze werd voorgesteld.

Het beginsel thans door haar aangenomen is: dat de toestand van onze finantien vermindering van lasten gedoogt, niettegenstaande de uitgaven in 1855, wanneer men het edelmoedig offer door den Koning in 1849 gebragt, en de achtereenvolgend verkregen besparing van renten in rekening brengt, hooger zullen klimmen dan in 1847.

Het zal bij de behandeling van de Begrooting moeten blijken, of de Kamer zich met de opvoering van de uitgaven van den staat zal kunnen vereenigen. Een tweede vraagpunt is het of zij het stelsel zal goedkeuren, dat de Regering heeft aangenomen ten aanzien van de keuze der belastingen die ter afschaffing in aanmerking kunnen komen.

In beide opzigten hebben de ondergeteekenden een gevoelen, bijna geheel afwijkende van dat der Regering. Zij betreuren het dat de Regering teruggekomen is op de beginselen van zuinig bestuur en spaarzaam beheer, sedert 1848 aangenomen, en meenen dat de uitgaven lager behooren te worden gesteld.

En wat het tweede punt betreft, zij meenen het voorstel der Regering, in zoo ver het strekt tot afschaffing van de opcenten op het middel *gemaal*, te moeten afkeuren. Zij vereenigen zich geheel met hetgeen dienaangaande in § 3 van het voorloopig verslag, over het wetsontwerp betreffende de Middelen in de eerste plaats is gezegd; zij beschouwen de afschaffing van die opcenten als een onbeduidenden maatregel, waardoor aan geenerlei klagten te gemoet gekomen zal worden en die de schatkist zonder eenig bijzonder nut van eene inkomst van acht tonnen gouds zal berooven.

Zij meenden, dat het raadzaam is aan de Kamer de gelegenheid te geven om van haar gevoelen in dit laatste opzigt inzonderheid te doen blijken. Van daar het voorstel, dat zij de eer hebben aan de overweging hunner medeleden te onderwerpen.

Het verwijt, dat een voorstel tot afschaffing van belastingen niets is dan de handeling van eene staatkundige partij — een verwijt dat in 1853 zoo zeer strekte om de discussiën van het ware terrein af te brengen — zal in dit jaar, nu dusdanig voorstel van de Regering uitgaat, moeijelijk geregtvaardigd kunnen worden; evenmin als het ten vorigen jare eenigen grond had. Het verschil kan nu alleen loopen over den omvang en de strekking van het voorstel der Regering. De ondergeteekenden, wien het alleen te doen is om verbetering van het belastingstelsel zonder de financien van den Staat in gevaar te brengen, zullen de zaak enkel uit dat oogpunt beschouwen.

Uit dit oogpunt nu zullen zij zich vereenigen met het voorstel der Regering betreffende het tonnegeld der zeeschepen. Eene belasting, die den handel en de scheepvaart thans noodeloos drukt, *in haar geheel* weg te nemen, is een stap die hunnes inziens goedkeuring verdient.

Maar, wat de accijnsen betreft, het doen vervallen van eenen of anderen accijns *in zijn geheel*, verdient in hun oog ver de voorkeur boven het verminderen der opcenten.

Omtrent de beslissing der vraag, welke accijns het eerst ter afschaffing, in aanmerking behoort te komen, bestaat verschil van gevoelen. Zoo als de toestand op dit oogenblik is, bij de onzekerheid omtrent de beslissing der kamer over het eindcijfer van de begrooting van uitgaven, vinden de ondergeteekenden geene vrijheid om de geheele afschaffing van den accijns op het gemaal voor te dragen. Uit de berekening vervat in eene nota bij de algemeene beschouwingen over de begrooting gevoegd, blijkt dat, wanneer de Regering al de voorhanden batige saldo's tot amortisatie van schuld besteden wilde, de daardoor te verkrijgen besparingen het vermoedelijk batig slot van de dienst 1855 zouden opvoeren tot ƒ 3,200,000 meer of min: indien namelijk de opcenten op het gemaal behouden worden, en alleen het tonnegeld uit de rij der inkomsten werd weggenomen. Doch de accijns op het gemaal, met de opcenten, brengt eene som van ruim *vier en een half millioenen* op. Deze overtreft dus zeer ver het bedrag dat men als beschikbaar kan beschouwen.

Na het *gemaal* komen de accijnsen op *geslagt* en op *brandstoffen* het eerst in aanmerking, wanneer er sprake is van afschaffing. De ondergeteekenden meenden thans hunne keuze op laatsgemelde middelen te moeten vestigen. Niet omdat zij het behoud van den accijns op het geslagt wenschelijk, of zijne afschaffing onnoodig achten: integendeel. Maar het is thans gebleken, dat men veilig verder kan gaan dan in 1853: en zij, dien het inzonderheid om het beginsel van accijnsheffing op de eerste levensbehoeften te doen is, zullen gaarne iedere gelegenheid aangrijpen, die zich voordoet om zoover te gaan op den goeden weg als de toestand der geldmiddelen gedoogt. Velen vinden ook bedenking om den accijns op het geslagt het eerst af te schaffen: de ondergeteekenden althans willen gaarne het bewijs leveren, dat zij, voor zoo ver zij in het vorig jaar medewerkten tot het doen van een ander voorstel, gaarne iets van hunne individuële meening opofferen om door eendragtig zamenwerken des te eer het gemeenschappelijk groote doel te kunnen bereiken.

De ondergeteekenden stellen mitsdien vóor om, met behoud van de opcenten op den accijns op het gemaal, de accijnsen op de brandstoffen af te schaffen.

Het cijfer van inkomsten, dat de schatkist zou derven, indien dit voorstel werd aangenomen, is ƒ 2,505,400, naar de raming der Regering. Het batig slot van de dienst 1855 moet worden geraamd op ƒ 3,200,000, gelijk boven reeds is opgemerkt. Er is dus bij deze afschaffing geen gevaar voor het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven; zelfs niet indien er geen gevolg kon worden gegeven aan het denkbeeld om al de batige saldo's, bij de schatkist voorhanden, terstond tot amortisatie te besteden, en indien men, bovendien, beweren wilde dat de renten der schatkistbiljetten te voorbarig als eene gewisse bate voor de diest waren beschouwd. Bovendien, men houde in het oog dat, in de berekening van het vermoedelijk batig slot van de dienst

a. ondersteld is, dat het hooge eindcijfer der begrooting onveranderd zou worden aangenomen;

b. dat daarbij nog één millioen is gevoegd voor buitengewone credieten;

c. dat, voor besparing op de toe te stane uitgaven, behalve voor die op het Hoofdstuk IX A, niet meer is gesteld dan ƒ 600,000, een cijfer, dat voor aanmerkelijke verhooging vatbaar is, indien de Regering dit ernstig ter harte neemt.

De uitgaven zijn dus, in die berekening op een zeer hoog cijfer geraamd, dat voor vermindering allezins vatbaar is: eene vermindering, derhalve, die ruim opweegt tegen de eventualiteit, dat de opbrengst der middelen niet beantwoorden mogt aan de verwachting, die men daarvan heeft.

Maar ook vergete men niet dat de afschaffing van den accijns op de *brandstoffen* en wel met den 1sten April 1855 nog dit gemak voor de Regering oplevert, dat zij in het eerste jaar niet terstond voor het geheel van de opbrengst verstoken wordt. De opbrengst van 1854 wordt voor zoo veel den *turf* betreft, eerst onder de middelen van het jaar 1855, althans voor het grootste deel, verantwoord: de schatkist vindt daarin een hulpmiddel van buitengewone uitgaven, die zich in 1855 nog boven al de berekende mogten voordoen, te bestrijden.

Volgens het voorstel zou ook nog een zeker bedrag van den accijns op de *steenkolen* in 1855 worden ontvangen. De ondergeteekenden meenen dat het raadzaam is den accijns op de brandstoffen met 1 April en niet met 1 Januarij af te schaffen, er zal dus nog altijd eene zekere som, ter zake van den accijns op de steenkolen, in de schatkist vloeijen. De opbrengst van deze twee accijnsen, gedurende de eerste *drie* maanden van 1854, was, met de opcenten ƒ 1,315,635.84. Men stelle daarvoor, in geval van afschaffing, niet meer dan *een millioen*, en men zal een nieuwen grond hebben tot wegneming van de vrees, dat die afschaffing zou leiden tot verbreking van het evenwigt tusschen ontvangst en uitgaaf in 1855. Het hooge cijfer der vermoedelijke uitgaven voor dat jaar vloeit, voor een goed deel, voort uit de aanzienlijke subsidien, die, hoogst waarschijnlijk, voor publieke werken betaald zullen moeten worden; als daar zijn ƒ 460,000 voor den Rhijn-spoorweg, ƒ 200,000 voor het kanaal van Assen naar Groningen. Doch deze, en sommige der nog te voorziene gelijksoortige subsidien zijn tijdelijke uitgaven. Bij de beschouwing der behoeften, die zich voor dergelijke in de toekomst zullen voordoen, zal men later met de finantiële kracht te rade kunnen gaan, zonder dat het noodig is voor eene onzekere toekomst belastingen te behouden, waarvan de opbrengst nu gemist kan worden.

Wat het wetsontwerp zelf betreft, dat de ondergeteekenden de eer hebben aan te bieden, het is behoudens eenige wijziging van redactie, overeenstemmend met de twee wetsontwerpen, die in 1851 door de Regering zijn voorgedragen. De ondergeteekenden meenden, dat de beide onderwerpen voegzaam in één wetsontwerp konden zamengevat worden; hetgeen in ieder geval, tot bekorting van behandeling leiden kan. Zij hebben alleen gemeend daarbij te mogen voegen het voorstel om ook het *invoerregt* op den turf af te schaffen. Als bron van inkomst voor de schatkist heeft dit regt geene beteekenis: er werden in 1852 niet meer dan 82000 dubbele mudden ingevoerd. Is van die alle het invoerregt geheven, dan was de opbrengst slechts ƒ 4100 in hoofdsom. En een beschermend regt behoeven onze veenderijen niet, althans niet wanneer zij van den grooten last der accijns-heffing ontheven zouden zijn.

VAN HOËVELL
JESPERS
VAN BOSSE
WESTERHOFF
THORBECKE

's Gravenhage, 7 November.

Z. M. heeft benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer W. van Diepen, eervol ontslagen als commies bij het Departement van Finantien.

Z. M. heeft aan den kolonel bij den generalen staf, G. E. A. van Panhuijs, Nederlandsch gevolmagtigde bij de militaire commissie te Frankfort, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van kommandeur der 2de klasse van de Albrechts-orde, hem door Z. M. den Koning van Saksen geschonken.

---

* In de zitting van den gemeenteraad alhier van heden hebben de heeren Waldeck en Jordens, als nieuw benoemde leden van den Raad de gevorderde eeden afgelegd en zitting genomen.

Is ingekomen een resolutie van Gedep. Staten, houdende goedkeuring der begrooting van de schutterij voor 1855.

Voorts is ingekomen eene missive van Burgemeester en Wethouders van Arnhem, waarbij, op grond der gerezen klagten over het niet-bestaan van een vracht-tarief voor de schippers van 's Gravenhage, Delft enz. op de genoemde stad, verzocht wordt, dat het bestuur dezer gemeente met dat van Arnhem in overleg trede omtrent een gemeenschappelijk vast te stellen tarief. — Op voorstel des Voorzitters

is besloten, tot het bedoelde overleg de vereischte magtiging van Gedeputeerde Staten aan te vragen.

Nog is ingekomen een voorstel van Burgemeester en Wethouders, om aan den heer A. A. van Gogh vergunning te verleenen tot het leggen eener brug aan den Zuidwestbinnensingel. — In eene volgende zitting zal hierover worden beraadslaagd.

Door de vergadering is goedgekeurd een voorstel van Burgemeester en Wethouders tot het verstrekken van magtiging aan den Burgemeester om namens de gemeente te procederen tegen den heer Lorenceau, directeur der gazonderneming in Nederland te Parijs, tegen de door dezen ingestelde vordering tot betaling eener som van ruim *f* 16,000 voor den verhoogden prijs der steenkolen in 1853—54.

Tot leden der commissie (ingevolge Raadsbesluit van den 17 Oct. ll.), ten einde met de subsidiën genietende armbesturen of hunne gecommitteerden te raadplegen, zijn benoemd de heeren: Buyskes, de Pinto, Meijer, de Kempenaer en Gevers Deynoot.

Tot leden der commissie (bepaald bij Raadsbesluit van den 24 Oct. ll.) tot het onderzoek, of het van belang is, de hallen te behouden, of wel aan die localen eene andere bestemming te geven, zijn benoemd de heeren: Schmolk, van der Jagt en de Jonge.

Met algemeene stemmen is *goedgekeurd* het voorstel van Burgemeester en Wethouders tot het dekken der kosten voor de *cholera asiatica*, ten bedrage van *f* 3000.

Insgelijks is *goedgekeurd* een voorstel van Burgemeester en Wethouders tot het verleenen van toestemming aan de commissie van beheer der spaarkas, ter losmaking van *f* 50,000 kapitaal nationale werkelijke schuld.

Aan de orde is de deliberatie over het rapport, uitgebragt door de commissie uit den Raad tot het onderzoek van het al- of niet raadzame van de afschaffing der broodzetting; is, na eenige woordenwisseling, besloten, dat rapport nog vooraf in handen te stellen van burgemeester en wethouders, ten fine van nader onderzoek der zaak en om daaromtrent, in verband met het bedoelde rapport, een praeadvies aan den Raad uit te brengen.

---

* Heden ten elf ure zijn de zittingen van de synodale commissie aangevangen onder het voorzitterschap van den weleerw. heer Ds. Molhuijzen, van Deventer, doch niet, zoo als bij vergissing was medegedeeld, van den weleerw. heer Ds. van Doesburgh, van Rotterdam.

* De najaars-zitting van de Provinciale Staten van Zuid-Holland is heden door den heer Commissaris des Konings geopend. In die zitting hebben de nieuw benoemde leden Mr. J. H. Verboom, baron van Reede van Oudtshoorn en L. A. Bruijn, zitting genomen. Door den Voorzitter is mededeeling gedaan van een aantal ingekomen stukken. Daaronder treft men aan: 1o. een Koninklijk besluit, waarbij de goedkeuring wordt onthouden aan het reglement voor het hoogheemraadschap van den Krimpenerwaard. Gedep. Staten hebben een voorstel tot wijziging van dat reglement aangeboden, dat in handen gesteld is van de heeren: Conrad, Geradts Thesing, W. T. Gevers Deijnoot, van Driel en Metelerkamp. 2o Een Koninklijk besluit, waarbij het gewijzigd reglement van orde van de Staten niet wordt goedgekeurd. Gedeputeerde Staten stellen een gewijzigd ontwerp voor, dat in handen gegeven wordt eener commissie bestaande uit de heeren: Mock, Elink Sterk, Wentholt, Koetsveld en van Oudheusden 3o. Eene missive van den minister van Binnenl. Zaken betreffende de toevoeging van den Haarlemmermeerpolder aan Noordholland. In handen eener commissie, bestaande uit de heeren Molenaar, van Hoogstraten, 't Hooft, Bisdom van Vliet en van Heteren Gevers. 4o. Ingekomen adressen van het collegie der groote visscherij en van reeders van Katwijk, nopens wijzigingen in het reglement voor de visscherij, zijn ter visie nedergelegd. Gedeputeerde Staten stellen voor deze zaak tot de volgende zomerzitting aan te houden. Daarover zal in eene volgende zitting beraadslaagd worden. — 5o. Een adres van dijkgraaf en hoogheemraden van Delfland, tot wijziging eener bepaling van het reglement voor dat hoogheemraadschap, zal ter visie nedergelegd, en in eene volgende zitting behandeld worden. — 6o. Een verslag van Gedep. Staten betreffende eene wijziging van het reglement van den Overwaard, is gesteld in handen eener commissie, bestaande uit de heeren: van Aken, van Dorssen, Hein, Meterlerkamp en Blom. — 7o. Een ingekomen rapport der commissie, betreffende het reglement voor de bewaar- of kleinkinderscholen in Zuidholland, benevens een voorstel van Gedep. Staten, om die zaak voorloopig aan te houden, zal in eene volgende zitting worden behandeld. 8o. Eindelijk is ter tafel gebragt het rapport der commissie betrekkelijk het reglement voor het hoogheemraadschap van Rijnland. Gedep. Staten stellen voor zich met dat rapport te vereenigen. Ook dat onderwerp zal in de volgende zitting worden behandeld.

De vergadering is tot aanstaanden Donderdag gescheiden.

---

* De inspecteur van de geneeskundige dienst der landmagt verwittigt alle genees- en heelkundigen, Nederlandert van geboorte, die genegen zijn, om zich als officier van gezondheid der 2de klasse voor de geneeskundige dienst ter kuste van Guinea te verbinden, dat zij zich, bij verzoekschrift, op zegel geschreven en portvrij in te zenden, en na daarop bekomen antwoord in persoon bij hem inspecteur aan deszelfs bureau te 's Gravenhage, in het locaal des magazijns van geneesmiddelen, Voorhout, wijk 1, n°. 327, behooren aan te melden, met overlegging der noodige bewijzen.

---

* Voor den Hoogen Raad der Nederlanden, kamer van strafzaken, is op den 6 dezer behandeld de bekende zaak van J. Heijsser, alhier, requirant van cassatie tegen een vonnis der Arrondissements-regtbank alhier, waarbij hij ter zake van overtreding van art. 3 der verordening vastgesteld door den gemeenteraad van 's Gravenhage op de koffijhuizen enz. is veroordeeld. De heer advokaat Mr. D. Léon, die ook wederom in die instantie voor den requirant optrad, heeft tot vernietiging van het beklaagde vonnis geconcludeerd op de navolgende gronden: 1o schending van de artikelen 1, 427, 429 in verband met de artikelen 129 en 130 Wetboek van Strafvordering, uithoofde, men, naar het schijnt, terugdeinsde voor de toepassing eener verordening, welke men zelf heeft in het leven geroepen en men heeft kunnen goedvinden alleen den koffijhuishouder in regten te betrekken, en daarentegen de bezoekers, die evenzeer vallen onder het bereik der verordening, als getuigen heeft doen optreden, hetgeen tot het wettig en overtuigend bewijs van den regter ten aanzien der schuldpligtigheid van den requirant heeft geleid. Pleiter achtte dit niet alleen informeel, maar tevens daadwerkelijke wetschennis in zich te vereenigen, daar het, zoo doende, aan het openb. ministerie geheel vrijstond mede beklaagden onder eede te doen hooren, hetgeen bij de wet uitdrukkelijk is verboden. Bovendien, meende hij, dat het vervolgen van den een en het vrijlaten van den ander, ter zake van hetzelfde delict, gelijktijdig begaan, eene schennis daarstelde van de gelijkheid der wet voor een ieder, hetwelk in geene welgeordende maatschappij kon worden geduld, terwijl, z. i., de regelen der connexiteit omtrent de vervolgingen der misdrijven in acht te nemen, daarbij tevens waren uit het oog verloren; 2o, schending van art. 2 der wet van 21 Mei 1819 (*Stbl.* no. 34) op de patenten, hetwelk alleen veroorlooft de uitoefening van het beroep door het politie-regt te beperken, maar geenszins te vernietigen, gelijk dit nu inderdaad werkelijk geschiedt, terwijl hij 3o. subordinaat heeft doen gelden, dat de verordening niet ziet op restaurateurs, en niets het gevoelen wettigde, dat de gemeenteraad bij de daarstelling der verordening aan de restauratiehouders had gedacht. Eindelijk heeft pl. bij de ontwikkeling van het 2de punt (schending van art. 2 der patentwet) bestreden de in zijn oog gevaarlijke, verderfelijke en de vrijheid doodende leer dat de regterlijke magt gedwongen zou zijn blindeling toe te passen plaatselijke verordeningen, welke, naar hare schatting in strijd zouden zijn met de grondwet en de algemeene wetten, en, zoo doende, de regter tot een automaat zou worden vernederd. Hij verheugde zich dan ook, dat de Hooge Raad, burgerlijke kamer dit beginsel bereids bij arrest van 20 October jl. als onaannemelijk verworpen had. Den 20 dezer zal de advokaat-generaal Artzenius zijne conclusie nemen.

---

* Niet minder dan *Sullivan* en *Guillaume Tell* heeft de voorstelling in den Kon. Franschen schouwburg van gisteren avond voldaan. *Le Gendre de Monsieur Poirier* heeft een talrijk publiek uitgelokt, dat zijne luide tevredenheid daarover betoonde. Ook de vaudeville *Un soufflet n'est jamais perdu* is allergeestigst. Het orchest komt alle hulde toe voor de goede uitvoering der ouverture. Het geheel heeft weder een genoegelijken avond verschaft.

---

* De minister van financien heeft bekend gemaakt, dat de verzameling der statistieke tabellen van den handel en de scheepvaart van het Koningrijk over 1853, voor het publiek verkrijgbaar is gesteld bij de gebroeders Guinta d'Albani, boekhandelaars te 's Gravenhage, tegen den prijs van *f* 6.50 per exemplaar.

Uit Rotterdam meldt men het volgende:

De Ringdijk van den nieuwen hulpboezem, waarmede de bestaande hooge boezem van de Rotte dit jaar vergroot werd, is gisteren nacht omstreeks ten 5 ure doorgebroken. Het water, in den boezem uit de Rotte opgemalen, heeft zich dien ten gevolge over den polder Rubroek verspreid en staat tot aan deze stad. Behalve het nadeel, hetwelk door de doorbraak aan den dijk zelven veroorzaakt is, is veel schade toegebragt aan de ingelanden en inwoners van gezegden polder. De opening in den dijk heeft eene lengte van ongeveer 60 ellen.

++ **Leijden**, 6 November. Bij de openbare godsdienstoefening der Doopsgezinde gemeente alhier, is heden in het armenzakje gevonden, een bankbiljet groot *f* 1000, terwijl acht dagen vroeger een gelijke gift van een bankbiljet groot *f* 1000 was gedaan in het armenzakje bij de Remonstrantsche gemeente.

Correspondentie.

De onderscheidene stukken, bij ons over het besluit van het Haagsche departement der *Maatschappij tot nut van 't Algemeen* ingekomen, zullen allen successievelijk, naar gelang onze ruimte het toelaat, geplaatst worden.

Het wel geschreven artikel over »*de Kanalisatie van de provincie Overijssel*« is het eerst aan de beurt.

Het antwoord op den vrager XP, betrekkelijk de benoeming van den heer de Kock tot ridder der orde van den Nederl. Leeuw (zie ons no. 450) wordt stellig geplaatst, zoo mede het inderdaad kernachtige stuk, door »*Eenige bestendige lezers*«, naar aanleiding van *die* benoeming tot ons, en derhalve tot het publiek gerigt.

Prijs-Courant der Effecten

AMSTERDAM, 7 November 1854.

Nederland.	Pct.	$(9\frac{1}{16})$	Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$58\frac{15}{16}$ $9\frac{1}{16}$			
Dito Certificat.	3	$70\frac{1}{2}$	*Hope* 1798/1816	5	98[illegible]
Dito Dito.	4	89 $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{8}$	Dito 1828/1829	5	98[illegible]
O. I. Leening	4		Cert. 1831/1838	5	
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	89	Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	
Hand.-Maats.	$4\frac{1}{2}$		Dito *Hope*	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*	4	72[illegible]
Certificaten	$2\frac{1}{2}$		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rotschild*	$2\frac{1}{2}$		Inschr. Assig.	6	
Frankrijk.			Certific. dito.	6	
Obligatien	3		**Polen.**		
Spanje.					
Nieuwe	1	$17\frac{7}{8}$ $\frac{15}{16}$	Obligatiën	4	
Dito Buitenl.	3		**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. $^{6}/_{m}$.	3	32 $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{8}$			
Bew. Sp. Com.		$5\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$	Metaliek	5	[illegible]
Amort. Schuld.		$4\frac{9}{16}$	Dito bet. Amst.	5	[illegible]
Portugal.			Dito lett. B.	5	
Londen nieuwe.	5	$36\frac{1}{4}$ $\frac{3}{8}$ $\frac{3}{8}$	Dito 1847	$2\frac{1}{2}$	
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	

Polen Loten fl 250, $39\frac{1}{2}$; Mexic., te Londen, [illegible] $21\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$; Eduador $2\frac{1}{8}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct., $67\frac{3}{8}$, 8.

De markt was heden bij levendigen handel in [illegible] tenrijksche, Russische, Spaansche en Portugeesche [illegible] beter gestemd, de laatsten waren zeer gezocht.

LONDEN, Maandag 6 November. Consols op [illegible] $94\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$; N. Mexic. 3 pct. $22\frac{3}{4}$, 23; Peru N. $4\frac{1}{2}$ [illegible] Gren. Uitg. $5\frac{3}{4}$; Ecuador $3\frac{5}{8}$; Sardinie 5 pct. 86[illegible] buitenl. 3 pct. $37\frac{3}{4}$; dito 1 pct. $18\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$; dito Certi[illegible] dito Passiven $4\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. 85, 85; dito 5 [illegible] Holl. $2\frac{1}{2}$ pct. $60\frac{1}{2}$; dito 4 pct. $90\frac{1}{2}$; Turksche leen[illegible] à $\frac{3}{4}$ pr.

PARIJS, Maandag 6 November. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 97,[illegible] 3 pct. 74.85; Sp. binn. 3 pct. $32\frac{7}{8}$; dito 1 pct. [illegible] Metall. 5 pct. $83\frac{7}{8}$.

WEENEN, Maandag 6 November. N. Metall. 83[illegible] actien 1230; Zilver 24; Wissel op Londen 12,00; [illegible] Parijs 144.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Graven[illegible]